

РЕШЕНИЕ

№ 650

гр. Пловдив, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20225330200196 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по депозирана жалба срещу наказателно постановление (НП) № 121/17.12.2021, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Медицински надзор (ИА МН) гр. София, с което на Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Свети Георги ЕАД, гр. Пловдив с ЕИК 115576405 с адрес гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе № 66, на основание чл. 116, ал. 2 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 10000 лева за нарушение на т. 1.1 от Раздел V на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна Медицина“ вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

Жалбата съдържа оплаквания за незаконосъобразност поради това че извършването на медицински триаж не е дейност по доболнична помощ, следователно не е дадена правилна правна квалификация на нарушението. Сочи се неправилно определяне на административнонаказателно отговорното лице и че не били събрани всички релевантни факти. Поради изложеното се моли за отмяна на наказателното постановление. Възразява се срещу размера на санкцията

В съдебно заседание дружеството жалбоподател не се представлява.

Въззиваемата страна изпраща представител по пълномощие, който излага аргументи за законосъобразност на атакуваното НП и прави искане за разноси.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е видно, че същата е подадена в предвидения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу

акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество се явява частично основателна, поради следните съображения:

От фактическа страна съдът установи следното:

Със заповед № ИАМН-РД-13-607/24.06.2021 г. са определени служители на ИА „МН“ да извършат проверка на УМБАЛ Свети Георги ЕАД гр. Пловдив за срок до 09.07.2021 г., като в десет дневен срок от края □, да съставят констативен протокол за установеното. Заповедта е връчена на представляващия УМБАЛ „Свети Георги“ на 05.07.2021 г. При проверката е установено следното:

На 16.02.2021 г. детето Т. Б. Ц., на възраст ***, била транспортирана до УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив от екип на Център за спешна медицинска помощ Пловдив. Екипът на ЦСМП не поискал съдействие от регистратура и след минаването през шокова зала, по неустановени причини се отправил към отделението по Детска хирургия. Там пациентът бил прегледан от д-р Б. И., който след премахването на въздуховода, консултация с анестезиолог и възстановяване на дишане, съзнание и рефлексии, насочил детето към клиника по УНГ, където детето било хоспитализирано със съмнения за чуждо тяло в дихателните пътища. Там било посрещнато от д-р М. К., която взела решение за незабавна хоспитализация на детето в клиника „УНГ“. В крайна сметка Т. Ц. била хоспитализирана в Іво детско отделение, клиника по педиатрия към УМБАЛ „Свети Георги“. Посещението на Т. Ц. не било регистрирано на регистратура, не бил издаден триажен лист и не бил попълнен рапорт, не бил уведомен дежурен лекар от ОСМ.

За липсата на триажен лист и други документи, бил съставен Протокол за установени фактически обстоятелства от 07.05.2021 г.

След като изпълнителния директор на УМБАЛ „Свети Георги“ бил поканен, на 27.09.2021 г. от свид. Р.Р. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № А-104/27.09.2021 г., пред представител по пълномощие на дружеството-нарушител.

Актът бил връчен на представителя на дружеството-нарушител в дена на съставянето му.

На база на този акт, от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Медицински Надзор гр. София, било издадено процесното наказателно постановление № НП-121/17.12.2021 г., с което на УМБАЛ Свети Георги ЕАД гр. Пловдив на основание чл. 116, ал.2 от ЗЛЗ, била наложена имуществена санкция в размер на 10000 лв. за нарушение на т. 1.1 от Раздел V на Глава Четвърта на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна Медицина“ вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел Р.Р., както и от писмените доказателства. Съдът оцени показанията на актосъставителя като логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност. Същият подробно и добросъвестно изложи възприетите от него обстоятелства в хода на проверката. Показанията на свидетеля не разколебават по никакъв начин установеното в процесния АУАН.

Описаната и възприета фактическа обстановка се потвърждава и установява и от писмените доказателства, а именно: АУАН, разписка за връчване на АУАН, пълномощно, поканата за съставяне на АУАН, констативен протокол за извършена проверка, ведно с разписка, Заповед № РД-13-607/24.06.2021 г., Протокол за установени фактически обстоятелства от 07.02.2021 г., Писмени становища респ.

обяснения на Т. Т. - ***, С. А. и Г. С. –**, рапорти от д-р М. Н., д-р Б. И., д-р М. К..

Не се въведоха или доказаха обстоятелства, които да оспорват установената фактическа обстановка.

От правна страна съдът намира следното:

След преценка на цялата доказателствена съвкупност съдът намира, че се установява авторството на деянието и виновното му извършване.

На базата на всички събрани и оценени с доверие писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно съставителят на акта, така и наказващият орган, са определили извършеното нарушение като неизвършен медицински триаж на пациента Т. Б. Ц..

С Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина", издадена от министъра на здравеопазването обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017 г., се утвърждава медицинският стандарт "Спешна медицина".

В раздел втори от Наредбата е регламентирано, че медицинският триаж е основен елемент и практически инструмент на диагностично-лечебния процес в обхвата на специалността "Спешна медицина", с приложението на който всички спешни пациенти се групират в категории (групи), чрез използване на стандартна медицинска триажна система. Медицинският триаж е процес на разпределение на пациентите, чрез определяне на медицински приоритет в зависимост от степента на спешност и необходимите на пациента диагностика, лечение или транспорт в обхвата на специалността "Спешна медицина", в това число и в случаите на масови бедствия и аварии. Приложението на медицинския триаж цели постигане на равнопоставеност на достъпа до системата на спешна медицинска помощ и предоставяните от нея; диагностика и лечение в зависимост от степента на спешност на пациента и наличните апаратурни и кадрови ресурси с цел постигане на оптимална ефикасност, ефективност и сигурност на медицинското обслужване в обхвата на специалността "Спешна медицина" и осигуряване на качествено диагностично - лечебно поведение, основано на субективни и обективни клинични критерии. Медицинският триаж се базира на преценка на входящи субективни оплаквания и обективни клинични критерии при пациент с осъществен достъп до системата за спешна медицинска помощ - витални параметри, ключови симптоми и признаци, с цел категоризиране и определяне на медицинския приоритет на спешния пациент в зависимост от тежестта на спешното състояние (степента на спешност), нуждата от ресусцитация и приложение на незабавни животоспасяващи мерки, прогнозата на заболяването и наличните човешки и инструментални ресурси. С приложението на медицинския триаж в обхвата на специалността "Спешна медицина" се постига клинична справедливост и се осигурява подходящо и навременно лечение на спешни пациенти в зависимост от техните нужди и наличния ресурс в определена времева рамка.

Медицинският триаж включва оценка на степента на спешност на всеки спешен пациент посредством дефиниране на триажна категория.

Безспорно на 16.02.2021 г. такава дейност от триажна сестра, дежурен лекар или от друг специалист, на Т. Ц., не е извършвана.

Нормите сочени в атакуваното постановление посочват два годни субекта на административно наказателна отговорност, а именно: както медицинските лица, така и лечебните заведения извършващи болнична помощ то съдът намира, че правилно в конкретния случай и при установената фактическа обстановка е ангажирана административнонаказателната отговорност на лечебното заведение.

В чл. 24 от ЗАНН примат е даден на личната- персонална административно-

наказателна отговорност на физическите лица виновни за извършеното нарушение пред тази на юридическите лица. В настоящия случай обаче не се установява да има компетентен специалист, който да извършва триаж при прием на пациенти, т.е. не се установява виновно поведение на конкретно лице по неизвършването на триажна дейност в конкретния случай, а липса на организация от страна на лечебното заведение такава дейност да бъде извършвана при постъпване на спешен пациент.

В случаят лечебното заведение не е осигурило организация за изпълнение на задълженията си по извършване на медицински триаж. Именно поради липсата на каквито и да е усилия от страна на лечебното заведение да се въведе организация по извършване на триаж, административно-наказващия орган избира да вмени нарушението не на пряко отговорното лице за неизвършването на дейността, защото такава не е установено, а на лечебното заведение. От обясненията на лицата става ясно, че по принцип на пациентите постъпващи с екип на ЦСМП не се извършва триаж при попадането им на територията на спешното отделение.

От обективна страна са осъществени признаците на нарушението. Същото е формално нарушение и не следва да се изследва дали са настъпили вредни последици от него или не, доколкото те не влияят на съставомерността му.

Отговорността на юридическите лице е обективна и поради тази причина не следва да се изследва въпросът за виновното поведение на едно или друго лице.

Съдът не споделя възражението, изложено в жалбата, че нарушението не се отнасяло до дейност по болнична медицинска помощ. В основата на възражението си жалбоподателят поставя дефиницията дадена в чл. 19 ал. 1 от ЗЛЗ, която описва дейностите, които се извършват от заведенията за болнична помощ, поради което от касатора са определени като дейности по болнична помощ. В пар. 1 на заключителните разпоредби на С Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина", издадена от министъра на здравеопазването е определено приложението на наредбата и гласи, че лечебните заведения за болнична помощ със съществуващи структури по спешна медицина към датата на влизане в сила на наредбата са длъжни да приведат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в 12-месечен срок от влизането ѝ в сила. Това идва да покаже, че поднормативният акт, който не противоречи на закона, а го допълва също определя Спешната медицина като дейност, която следва да се извършва от болничните заведения със съответните структури, поради което и по логиката на жалбоподателя то тя следва да се приеме като дейност по болнична помощ. Поради това и тъй като триажът е част от медицинските стандарти, постановени с поднормативен акт за задължителни то следва и тази дейност да се включи в дейностите по болнична помощ.

За размера на наложеното наказание:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 116 ал. 2 от ЗЛЗ, която предвижда за нарушения на нормативните актове по прилагането на ЗЛЗ в дейност по болнична медицинска помощ, извършени от юридически лица, да се налага имуществена санкция от 8000 до 20 000 лв. Както се посочи по-горе съдът намира, че дейността по медицински триаж на територията на лечебното заведение е именно дейност по указване на болнична помощ с изложените вече аргументи.

Съдът обаче намира, че неправилно административно-наказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл.27 от ЗАНН, доколкото не е изложен нито един аргумент защо е постановена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. Действително се установява, че по отношение на нарушителя е имало и други издадени постановления за нарушения, но в

наказателното постановление такива не са посочени. Не са посочени никакви отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства, за определяне на санкцията в различен от минималния размер и това не следва да се прави едва с акта на въззивната инстанция. Съдът намира, че поставянето му в невъзможност да провери правилността на изводите на административнонаказващия орган относно приетия за справедлив размер на санкцията опорочават постановлението в тази му част и същата следва да се намали до предвидения минимум. Правилно е посочена санкционната разпоредба, така че основанийето за налагане на санкцията е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай” на административно нарушение, доколкото това не е първото такова нарушение на дружеството, и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност и степента на засягане на обществените отношения /конкретно свързани с опазване на здравословна околна среда/, съдът намира, че настоящото нарушение не може да се приеме като такова с незначителни вредни последици, поради което правилно е преценено, че същото не е маловажен случай.

Относно приложението на процесуалните правила:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визири в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Не се констатираха нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и НП, които да са съществени и да опорочават административно-наказателното производство, самите актове или да нарушават правата на нарушителя.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл.42 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено то. В актът е дадена правилна правна квалификация на установеното нарушение.

Правилно е описано и конкретното нарушение извършено от санкционираното лице, а именно не създаване на организация за извършване на медицински триаж при постъпване на пациент на територията на лечебното заведение.

Съдът намира за правилно посочването на релевантните норми описващи характера на нарушението и санкцията за липсата на дължимото поведение, като същите са описани подробно от административнонаказващия орган и са облечени във факти.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН.

При този изход от въззивната фаза на административно-наказателното производство следва да се ангажира отговорността за разноси съразмерно на двете страни, но доколкото жалбоподателя не е претендирал или доказал плащането на такива, то следва да се ангажира само неговата отговорност. На основание чл. 63д ал. 3 от ЗАНН вр. с чл. 143 ал. 1 от АПК съдът определя размер на възнаграждението за юрисконсулт, в размер на 80 лв., като се съобрази фактичестката и правна сложност на делото и фактът че е протекло в рамките на едно заседание, поради което следва да се присъди по съразмерност в размер на 64 лв. в полза на въззиваемата страна.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № НП-121/17.12.2021, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Медицински надзор гр. София, с което на Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Свети Георги ЕАД, гр. Пловдив с ЕИК 115576405 с адрес гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе № 66, на основание чл. 116, ал. 2 от Закона за лечебните заведения е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 10000 лева за нарушение на т. 1.1 от Раздел V на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна Медицина“ вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ., като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция на **8 000 лв.**

ОСЪЖДА на Университетска многопрофилна болница за активно лечение – Свети Георги ЕАД, гр. Пловдив с ЕИК 115576405 с адрес гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе № 66 да заплати на Изпълнителна агенция Медицински надзор гр. София, сумата от 64 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____